

קרוב לבנון

ההרוגים

בראש מרכז: לוחמי הצנחנים אתמול בהלוויית חבוס, דוד גרנית (צילום: זום 77)

דוד גרנית. "לחם בקור' דוד"

סגן דוד גרנית

האח התאום: "חצי ממני מת"

"אנשים לא יקראו לי עוד 'דוד וישי'. זהו, אין דוד", אמר אתמול ישי גרנית בכאב

אתמול את הגעיו האחרונים של מפקד הנערץ. "דוד נלחם לבורו בגבורה ובקור'רוח מול שלושת המחבלים, לפני שנפגע מכדור. רציתי לחלץ אותו, אבל הוא פקר עלי ועל יתר החיילים: 'תעזבו אותי. יש פצועים אחרים, חלצו אותם קודם'".

דוד החל את שירותו הצבאי בקורס טיס, שם שירת כשנה. לאחר מכן הצטרף לסיירת הצנחנים. את ההחלטה לצאת לקצונה קיבל דוד רק לאחר שמפקדו האהוב, סגן ערן שמיר ז"ל, נפל בקרב בלבנון לפני כשנה וחצי.

"דוד אהב את המסגרת הצבאית ותרם לה ככל יכולתו, ועם זאת פסל את האפשרות לפתח קריירה צבאית", סיפר אתמול אביו, מנחם. "הוא היה בחור צנוע מאין כמותו, ולמרות שעסק בעניינים חשובים וקריטיים לא ראה בזה מני יודע מה", סיפר.

ביום שישי האחרון הגיע דוד לחופשת השבת האחרונה בבית הוריו. הוא התהלך בארשת רצינית, והיה לי ברור שהוא עומד לפני פעולה חשובה ומסוכנת. "האב גילה עוד, כי מחשבה רעה טרדה את אמו של דוד, נעמה, כבר במוצאי-שבת. היא היתה אמורה להרצות השבוע בעניין מסוים, ובמוצאי-שבת אמרה לאות מחברותיה, שהיא מקווה שתצליח להעביר את ההרצאה כמתוכנן. אולי היא חשה שמשהו רע עומד לקרות", אמר מנחם בכאב.

מאת **דורון מאירי**, כתב "ידיעות אחרונות" "זו, מוזר. אתה קם בוקר אחד ומגלה שחצי ממך מת", כך אמר אתמול בכאב ישי גרנית (22), אחיו התאום-הזהה של סגן דוד גרנית ז"ל, שנפל שלושם בקרב עם לוחמי החיובאללה בלבנון.

"אנשים לא יקראו יותר לעבדי 'דוד וישי', כמו שתמיד נהגו לעשות. זהו, יותר אין דוד", אמר ישי, שהשתחרר לפני מספר חודשים משירות קרבי בחטיבת גולני, שבמהלכו השתתף אף הוא בפעילויות מבצעיות בלבנון.

אתמול בערב נקבר דוד ז"ל בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. בהלוויה המאופקת - שבה בלטו עשרות חבריו הצנחנים וחובשי הכומות הארומות - השתתפו בני-משפחה, חברים, ושר הביטחון לשעבר, יצחק מרדכי. את הממשלה ייצג שר התחבורה, שאול יילום.

האותות הבכורה הוט (24), סטודנטית לרפואה, סיפרה בהלוויה על היחסים המיוחדים ששררו בין שני אחיה התאומים. "הייתם תמיד צמד שובבים וישיתם הכל יחד. היה תמיד קשה להבחין ביניכם. אפילו הקול שלכם היה זהה, וכשימישהו מכם היה מתקשר, היה קשה לי מאוד לגלות מי הוא מי. ישי, אחיך התאום, תמיד יישאר לנו כחלק ממך".

סגן דוד ז"ל, מראשוני הבנים ביישוב עפרה שבשומרון, נחשב לאחד הקצינים המעולים בסיירת הצנחנים. אחר מחיילי תיאור

אפילו הקול היה זהה. ישי והאם נעמה בהלוויה (צילום: זום 77)

רס"ן איתן בלחסן

הכי טוב שיש

מפקד סיירת הצנחנים, רס"ן איתן בלחסן (30), שנהרג שלושם בלבנון, נבחר רק לפני שבוע על-ידי ועדה מיוחדת בצה"ל כקצין מצטיין, ועמד לקבל אות מדיי נשיא המדינה ביום העצמאות.

כמו רבים ממפקדי סיירת הצנחנים לפניו, הוא סומן כקצין מוכשר ביותר, שממתינה לו קריירה צבאית מרשימה. הוא עמד להתמנות בקרוב למפקד גדוד. "איתן היה קצין מקצועי מאוד, איש נעים ושקט, שהתייצב למשימות לפני שפנו אליו", סיפר אתמול קצין בכיר במערך השדה. מח"ט הצנחנים, אל"מ יצחק גרשון, סיפר כי מאז קיבל את הפיקוד על הסיירת לפני שנה ושמונה חודשים, הוטלו על כתפיו של איתן מרבית המבצעים המיוחדים בלבנון. איתן השאיר אחריו אשה ובת פעוטה, בת שנה וחצי, הורים ושלושה אחים. היום הוא יובא למנוחות במושב רמת נפתלי, שבו גדל.

על מפקד סיירת הצנחנים - "24 שעות"

איתן בלחסן במהלך אימון בדרום הארץ. "ביקשתי ממו"ט שיחפש תפקיד פחות מסוכן", סיפרה אתמול אשתו (צילום: דר"צ)

סגן לירז טיטו

"במקום לחגוג לך יום-הולדת, קברנו אותך"

שלושם מלאו לסגן לירז ז"ל 22 שנים • בשעת הקרב שבו נפל בלבנון נפלה ארצה תמונתו, שניצבה בבית סבתו

ביושרו ובצניעותו. "לירז היה המלאך של המשפחה. תמיד אהב לעזור - גם לאמו החולה וגם לסבתו ולסבו הקשישים", סיפרה הוריה שרה.

ידידתו של לירז סיפרה, כי לכל אורך מסלולו הציב בייקש תמיד לשרת במקומות הקשים ביותר, ועבר את הקורסים האתגריים ביותר. "הוא מאוד אהב את הצבא. תמיד אמר: 'אני לא ג'ובניק, רק בשירות קשה אני מרגיש שאני עושה את המקסימום למען המדינה'", סיפרה.

כתבנו עמיר רפפורט מוסר: סגן לירז טיטו השתתף כבר בחמישה מבצעים מהסוג שבו נהרג שלושם בלילה. בתום קורס הקצינים הוצב לשרת במפקדת קצין הגדסה ראשי, אך כיוון שהתעקש לשרת בלבנון הועבר, לבקש תו, לשירות ביחידת הקישור ללבנון.

מאת **אורון מאירי**, כתב "ידיעות אחרונות" שלושם בלילה, סמוך ל-1 אחרי-חצות, התעוררה סבתו של סגן לירז טיטו לשמע חבטה עמומה: תמונת נכדה האהוב נפלה. המכתב המוראנת הרימה את ה"מ"מ, נישקה אותה בחום, והשיבה אותה למקומה. בבוקר התבשרה, כי בריוק בשעה שבה נפלה התמונה נהרג לירז בלבנון.

בני-משפחתו של לירז התקשו לעכל את בשרות האיי"ב, ביום שבו אמר היה לירז לחגוג את יום-הולדתו ה-22. האב, רפי, סיפר אתמול כי שוחח עם לירז בטלפון סמוך ל"ח צות, ואז שמע ממנו שהכל בסדר, ושאי"ן מה לדאוג. כעבור זמן קצר כבר לא היה לירז בין החיים.

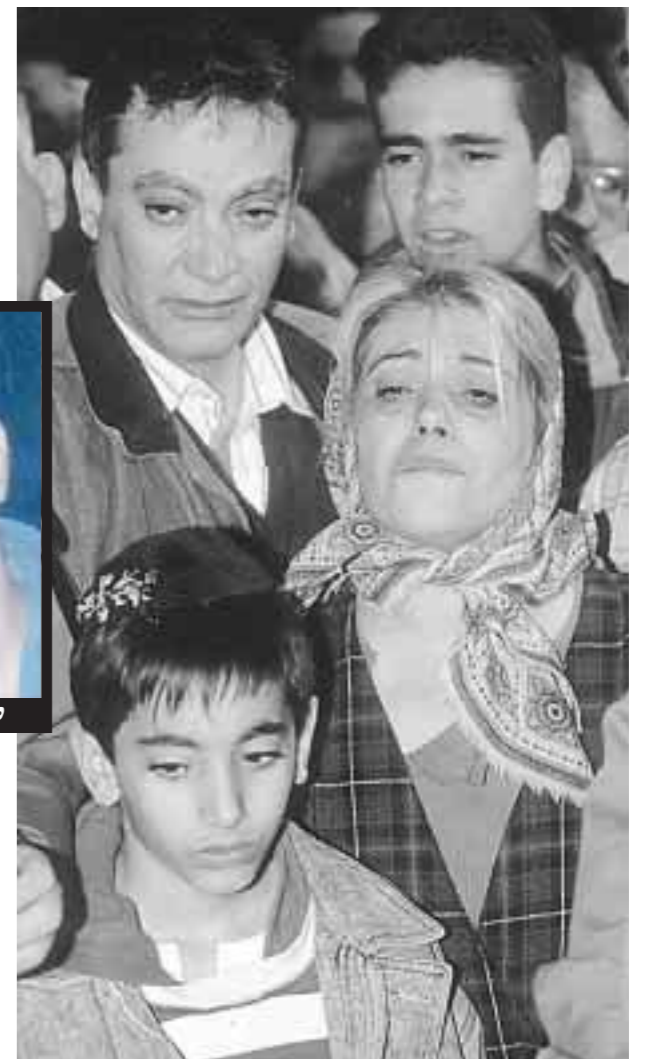
במקום לחגוג אי"ב, קברנו אותו. הכנו ללירז מעיל עם דרגות הסגן החדשות שקיבל, ורצינו לשלב את זה בשמחה של יום-ההור"דת ושל חתונה במ"שפה המורחבת. חיכ"נו שהוא יגיע לחתונה, אבל הוא לא יגיע לעולם", סיפרה בכאב דורתו של לירז, שרה.

מאת מחבריו ומבני-משפחתו של לירז הגיעו להלווייה תו, שנערכה אתמול בשעות הערב בחלקה הצבאית של בית-העלמין "סגולה" בפתח-תקוה. חבריו סיפרו בחלו"ויה, כי קנו לכבודו עוגת יום-ההולדת, והתכוונו לציון ע"ז מו את המאורע. לצער כולם, בסופו של דבר זה היה יום-הולדת עצוב, שלא נשכח", אמר מפקדו של לירז, בדרגת סגן-אלוף.

לירז נולד בפתח-תקוה, ולמד בתיכון "ברנר" בעיר. מכריז סיפרו אתמול, כי אהב מוסיקה ואמנות, והיה ידיע

לירז טיטו. "תמיד אהב לעזור"

על קבר הבן. רמי וויקי טיטו (צילום: שאול גולן)

ההומור השחור הפך למציאות מרה

הזוי הייתה של הלוואים הקרביים בלבנון שזור לא אחת בחומור שחור, המסייע להם למרוק את המתח לפני פעולות מסוכנות. גם שלושם, לפני שחיילי סיירת הצנחנים יצאו לפעולה מצפון לרצועת הביטחון, הם החליפו עקיצות מצמררות. אחת מהן היתה סכיב יום-הולדת של לירז טיטו היה אמור לחגוג. תזוהר, לירז, הסיפור על יום-ההולדת של לירז היות כתבה טובה לעיתון, העיר בחיוך אחד הלוואים ביחידה. כולם חייכו.

"כשיצאו לקרב היו צחוקים", סיפר אתמול קובי שחר, החובש שניסה להציל את חייו של לירז. "לא חשבנו שתוך כמה שעות הבריחה הזאת תהיה מציאות מרה".

יובל פלג